सहर्षा क्षुद्रशृङ्गारा विशोका साद्भुता तथा ।
उत्थापकोऽथ सांघात्यः संलापः परिवर्तकः ॥ १२९ ॥
विशेषा इति चत्वारः सात्त्वत्याः परिकीर्तिताः ।
[1]उत्तेजनकरी शत्रोर्वागुत्थापक उच्यते ॥ १३० ॥

यथा महावीरचरिते—

'आनन्दाय च विस्मयाय च मया दृष्टोऽसि दुःखाय वा
वैतृष्ण्यं तु कुतोऽद्य संप्रति मम त्वद्दर्शने चक्षुषः ।
यन्माङ्गल्यसुखस्य नास्मि विषयः किं वा बहुव्याहृतै-
रस्मिन्विस्मृतजामदग्न्यविजये बाहौ धनुर्जृम्भताम् ॥'

[2]मन्त्रार्थदैवशक्त्यादेः [1]सांघात्यः संघभेदनम् ।

मन्त्रशक्त्या यथा मुद्राराक्षसे राक्षससहायानां चाणक्येन स्वबुद्ध्या भेदनम् । अर्थशक्त्यापि तत्रैव । दैवशक्त्या यथा रामायणे रावणाद्विभीषणस्य भेदः ।

संलापः स्याद्गभीरोक्तिर्नानाभावसमाश्रया ॥ १३१ ॥

यथा वीरचरिते—'रामः—[3]अयं स यः किल सपरिवारकार्तिकेयविजयावर्जितेन भगवता नीललोहितेन परिवत्सरसहस्रान्तेवासिने तुभ्यं

'वृत्तिः' इति शेषः । उत्तेजनमुत्साहातिशयजनकम् । **शत्रोः** प्रतिनायकस्य । वागित्यन्वयः ॥ **आनन्दाय चेति** । [3]वालिनं प्रति श्रीरामस्योक्तिरियम् । **मन्त्रो** मन्त्रणा, अर्थो धनम्, दैवमदृष्टम्, संघभेदनं सहायानां भेदः ॥ **रामायणे** रामचन्द्रवर्णनानाटकादौ ॥ **आवर्जितेन** प्रीणितेन । अत्र देवविषयरतिमतिवीर-

---

न्यायेन वृत्तेन समन्विता च । हर्षोत्कटा संहृतशोकभावा सा सात्त्वती नाम भवेत्तु वृत्तिः ॥ वागङ्गाभिनयवती सत्त्वोत्थानवचनप्रकरणेषु । सत्त्वाधिकारयुक्ता विज्ञेया सात्त्वती वृत्तिः ॥ वीराद्भुतरौद्ररसा निरस्तशृङ्गारकरुणनिर्वेदा । उद्धतपुरुषप्राया परस्पराधर्षणकृता च ॥' इति ॥

1. उत्तेजनेति । एतदेव विशिष्याम्नातं महर्षिणा—'अहमप्युत्थास्यामि त्वं तावद्दर्शयात्मनः शक्तिम् । इति संघर्षसमाश्रयमुत्थितमुत्थापको ज्ञेयः ॥' इति ॥

2. मन्त्रेति । उक्तं च मुनिना—'मन्त्रार्थवाक्ययुक्त्या दैववशादात्मदोषयोगाद्वा । संघातभेदजननस्तज्ज्ञैः सांघात्यको ज्ञेयः ॥' इति ॥

3. वालिनमिति । श्रीरामं प्रति वालिन उक्तिरियमित्युचितम् ॥

१.-२. 'संहात्यः' घ. ३. 'अयंसंशयं' घ. ४. 'सहसा सहासा' इत्यधिकं पुस्तकान्तरे. ५. 'अत्र रावणवचसा श्रीरामस्योत्तेजनम्' इति पुस्तकान्तरे.